

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 235 Weds., Dec. 6, 1972

Indija išče prijateljstvo z ZDA

Ob koncu dvodnevne razprave o mednarodnem položaju v indijskem parlamentu je zunanji minister Swaran Singh pretekli teden dejal:

Kar zadeva Ameriko, imamo mi s to veliko deželo veliko skupnega. Navdušujemo se za skupne vrednote, kot so vera v demokracijo in demokratičen način življenja, svoboda posameznika in človeško dostojanstvo... Ni razloga, da ne bi bilo mogoče naše medsebojne odnose le normalizirati, ampak jih celo izboljšati do prijateljstva in sodelovanja.

Indijska javnost že dolgo ni slišala o Ameriki kaj takega iz uradnih indijskih ust in se morda sprašuje, kaj se je zgodilo, da so v vladnih krogih postali naenkrat tako prijazni in ljubeznivi do ZDA, katere so še nedavno tako napadali in jim očitali vse mogoče in nemogoče grehe.

Amerika in Indija sta bili prijateljici od samega nastanka neodvisne Indije. ZDA so širokogrudno podpirale novo državo in ji skušale na vseh področjih pomagati čim preje na nogo. V Indiji so videli temelj za razvoj velike azijske demokracije, ki naj bi služila kot protitež in vzor za vse azijske države v njihovem naporu za napredek.

Ko je komunistični in socialistični svet trdil, da je mogoče zaostale države iz njihove zaostalosti najhitreje spraviti s trdo roko komunistične diktature, je skušal svobodni svet z ZDA na čelu dokazati, da je enak ali celo boljši napredek možen tudi v svobodi. ZDA so Indijo gospodarsko bogato podpirale in ji pomagale iz vsake stiske, v katero je zašla. Večno ji je primanjkovalo hrane in ta je v obilni meri prihajala iz ZDA, kjer jo je bilo na pretek.

ZDA so skupaj z Veliko Britanijo pomagale graditi Indiji industrijo, ji poslale orožje, potrebno za njene obožene sile. Ko je leta 1962 poslala Kitajska svoje vojske iz Tibeta preko himalajskih prelazov v Indijo, se Indija ni mogla kitajski sili nikjer uspešno upreti. K sreči so se Kitajci umaknili sami, ko so Indiji pokazali, kako malo so njene obožene sile vredne. Amerika in Velika Britanija sta tedaj poslali Indiji velike količine modernega orožja. Indija se je nato obrnila zanj še na Sovjetsko zvezo, ki se je tedaj že javno prepirla s Kitajsko.

Prvi vodnik Indije Nehru je bil brez dvoma demokrat, pristaš britanskega socializma. To je pokazal ob vsaki priložnosti in v tej smeri je hotel tudi voditi Indijo, ki naj bi postala največja demokracija — vsaj po številu prebivalstva — na vsem svetu. Isti cilj zasledujejo tudi njegovi nasledniki, sedaj njegova hči Indira Gandhi.

Ko se je svet po drugi svetovni vojni po vsilitvi komunističnega režima Madžarski in Češkoslovaški zavedel sovjetskih osvajaletnih želja in načrtov, se je organiziral pod vodstvom ZDA in se jim postavil po robu. Začela se je mrzla vojna in ameriški državni tajnik J. F. Dulles je organiziral okoli komunističnega sveta obrambni zid. V Evropi je s tem začel že predsednik Truman z NATO in s svojo doktrino, ki je rešila Turčijo in Grčijo, Dulles je nadaljeval v Aziji, kjer je organiziral SEATO. Indija v to obrambno skupnost ni marala, hotela je ostati "nevtralna". Ta nevtralnost je bila iz leta do leta bližja sovjetskemu bloku in njegovi politiki. To je bilo posebno očitno v ZN.

Kljub svoji nevtralni mednarodni politiki, ki je bila večji del v nasprotju s političnimi cilji ZDA, je Indija vztrajno iskala gospodarsko pomoč v ZDA, na njo računala v vsaki stiski in jo tudi dejansko vedno dobila.

Pri takem položaju so se tu in tam oglasili kritiki v Kongresu, pa tudi v javnosti. V Indiji so se čutili užaljene, ker se niso marali "dati kupiti"... Nehru je bil med tem skupaj s Sukarnom iz Indonezije, Nkrumahom iz Gane, Naserjem iz Egipta in s Titom povezovalac in vodnik bloka nevezanih držav, ki ni prav nič skrival svojega nerazpoloženja do ZDA in svoje naklonjenosti do ZSSR, četudi je uradno poudarjal svojo "nevezanost" in "nevtralnost".

Ko je Indija v mednarodni politiki hodila tako pot, se je Pakistan, njen sosed, povezal z ZDA v SEATO in v CENTO ter z njimi sodeloval v mednarodni politiki kot trden zaveznik. Nesreča je bila v tem, da sta si Indija in Pakistan v laseh zaradi Kašmirja vse od začetka, ko je Velika Britanija Indijsko cesarstvo razdelila v islamski Pakistan in hindujsko Indijo. Po zaslugi svojega hindujskega vladarja je tedaj prišel islamski Kašmir v Indijo in začel se je spor, ki ga še ni konca.

ZDA so bile v ta spor nehoti potegnjene. Vedno znova so se še nekako izvlekle iz položaja brez prehude zamer v Pakistanu in v Indiji. Ko je lani Indija nastopila z orožjem proti Pakistanu in zasedla njegov vzhodni del ali Bengalijo, so ostale ZDA uradno nevtralne, četudi je bilo očitno, da je predsednik Nixon na strani Pakistana. Poskus posredovanja ni uspel. Indira Gandhi je že odločila,

da bo pomagala vzhodnemu Pakistanu do neodvisnosti in s tem Pakistan tako oslabil, da ne bo mogel biti Indiji nikdar več nevaren in ji ne bo mogel iztrgati Kašmirja.

Predno je nastopila z orožjem, je Indija sklenila z ZSSR prijateljsko in zavezniško pogodbo, ki naj bi bila kritje proti Kitajski, prijateljici Pakistana, in tudi proti ZDA, zaveznici Pakistana.

Indijska zasedba vzhodnega Pakistana in priznanje njegove neodvisnosti kot republike Bangladeš je dvignila indijsko samozavest in samozadovoljstvo. Indira Gandhi je objavila, da je "zelena revolucija" v Indiji dosegla tak uspeh, da ni več nevarnosti za kako pomanjkanje hrane.

Tega samozadovoljstva je zdaj konec. Slaba letina in neuspešnost indijskega poljedelstva sta zakrivila sorazmerno majhen pridelek in Indija je v resni stiski za živež. Tega trenutno ni nikjer na svetu na pretek, razen v — ZDA. V Indiji se tega zavedajo in izjavljajo, da bodo žito kupili, ne ga šli beračiti... Lepe besede, ki pa ne pomenijo veliko tistemu, ki pozna indijske finančne razmere.

Pri takem položaju je razumljivo, čemu je indijski minister imel prijazne besede na račun ZDA in čemu je dejal, da ni ovire za prijateljstvo in sodelovanje med Indijo in ZDA. Včasih so dejali: Ošabnost pride pred padcem.

BESEDA IZ NARODA**Miklavž prihaja k Mariji Vnebovzeti**

CLEVELAND, O. — Potem, ko je preteklo nedeljo sv. Miklavž obiskal Slovensko šolo pri Sv. Vidu, bo pristal tudi v Collinwoodu pri župniji Marije Vnebovzete. Slovenska šola pri tej fari prireja letos svoje miklavževanje prihodnjo nedeljo, 10. decembra, ob dveh popoldne v šolski dvorani.

Pređen pride sv. Miklavž, ki bo prinesel orehe, slaščice in fige in šolarčkom svinčnike in zvezke, nas bodo angelci s petjem iz znane mladinske operete "Miklavž prihaja" začarali v svet rajске sreče in radosti. Manjši bodo zarajali: "Mi angelci smo mali" in večji angelci bodo zapeli: "Na zvezdicah zlatih, ... na krilih prelahnih zemljanom nosimo dobrot".

So besede in melodije, ki se jih ne naveličamo, pa četudi jih spet in spet slišimo. Zakaj? Zato, ker je v njih nekaj lepega in

Lelna seja in božičnica dr. Sv. Vida št. 25 KSKJ

CLEVELAND, O. — Zopet je eno leto za nami in mesec letnih sej je tukaj. V mesecu decembru naša podporna društva vabijo svoje članstvo na letne seje, kjer se napravi obračun za preteklo leto ter naredi program in izvoli odbor za prihodnje poslovno leto. To je najvažnejša seja v letu in zato bi se je moral udeležiti vsak zaveden član in članica, če mu le čas in zdravje dopuščata.

V nedeljo, 10. decembra, ob poldveh popoldne (1.30), bo imelo svojo letno sejo tudi naše društvo Sv. Vida št. 25 KSKJ. Seja bo v družabni sobi (Social Room). Pričeli bodo točno ob poldveh, da bomo imeli potem dovolj časa za naše običajne "nedokončane zadeve" v obliki klobas in žlahne kapljice od vinske trte, kot je to v navadi po letni seji. Po seji, ko bomo

globokega, nekaj, ob čemer se nam ustavi čas, kakor tistemu srednjeveškemu menihu, o katerem pravi legenda, da je poslušal slavčevu petje v gozdu celih tisoč let.

Nočem primerjati petja naših malih angelčkov petju slavcev. Tudi ne mislim, da bi se vam v nedeljo ustavil čas v zamaknjenju. A začutili boste, da je pravo veselje doma pri teh rajajočih otrocih, ki ne vedo za žalost in bol, ki jih Bogec rad ima... In pri ljudeh, ki znajo kakor sv. Miklavž odpirati srce in deliti dobrote svojim bratom.

Na svidenje torej v nedeljo pri Miklavževem obisku pri Mariji Vnebovzeti. Pridite vsi, ki ljubite naše slovenske sobotne šole, odrasli in otroci, tisti, ki obiskujete to šolo in oni, ki je ne obiskujete. Razveselite svetega Miklavža in njegove angelčke!

pospravili te telesne dobrote, bo pa ob polštirih prišel Santa, ki bo obdaril vse člane našega mladinskega oddelka. Starše, ki imate svoje otroke v našem društvu, opozarjam, da jih pripelje-te ob polštirih v dvorano. Bodi-te točni, da ne bo Santa predolgo čakal!

Bratje in sestre — vabim vas vse v imenu celotnega odbora, da se udeležite vsaj letne seje, ko sem med letom tako malo zanimal za svoje društvo. Večina si misli, da če plača svoj ašesment, pa je vse opravljeno in za vse drugo pa naj odbor skrbi. To ni prav! Vsak član mora po svojih močeh pomagati k društvenemu napredku, pridobivati novo članstvo in pri sejah s svojimi dobrimi nasveti pomagati odboru in društvu.

Naše geslo in sklep za prihodnje leto naj bo: "Vsak član pri-

dobi vsaj enega člana za društvo in KSKJ!" — S tem boste pomagali društvu in vi pa boste deležni lepe nagrade v gotovini.

Torej vsi k letni seji v nedeljo, 10. decembra, točno ob poldveh in božičnici ob polštirih v družabni sobi (Social Room) nove dvorane sv. Vida. V upanju, da se boste odzvali temu vabilu v res velikem številu, vas vse bratsko pozdravljam in vam kličem — na svidenje pri seji in božičnici.

Frank A. Turek, preds.

Pismo Vrhenskega Tineta

Waukegan, Ill. — Odkar, kakor nam povedo letnice in razni zapiski, je naš okrogli svet (drugače v vseh raznih dobah kulturno, politično na vse strani zasukan) že precej star. Seveda so kraji po raznih delih sveta starejši kakor so kraji po našem novem svetu, ki ga je nam odkril Krištof Kolumb. To omenjam, da ne bi koga zajela misel, da mislim, da je naš kraj in okolica starejša od drugih krajev, kamor je začela prodirati civilizacija in kultura. Ampak tu smo, pred nami naši pionirji, ki so pomagali po svojih močeh in možnostih kultivirati to okoličico, da je postal naš Waukegan in z njim naš sosed North Chicago to, kar sta, namreč prijazen in prijazen kraj ob našem bajnem Michiganskem jezeru.

Ta kraj in okolico so kultivirali beli priseljenci! To naj zgodovina tega kraja nikoli ne pozabi! Francoski misijonar Marquette, ki je dospel v ta kraj leta 1674, je bil prvi beli človek, ki je prišel v ta kraj. Pozneje za njim drugi belci. Leta 1695 so Francozi tu na obrežju Michiganskega jezera ustanovili vojaško postojanko. Priseljevanje se je potem počasi nadaljevalo. Leta 1834 omenjajo zapiski, da je bilo tu le nekako okoli 100 belih družin.

Do leta 1849 so ta kraj imenovali z imenom "Little Fort". Tedaj šele so ime tega kraja potom z a k o n s k e g a predloga spremenili v ime "Waukegan". Zadnji dve črki "ce" pomenijo malo (little), so pri imenu odbili in ostalo je ime "Waukegan" (ki pomeni "trgovski kraj") v Potawamie narečju. Tako je nastalo ime Waukegan, ki se še vedno drži našega mesta.

To, kar omenjam, je pred nedolгим omenjal in poudarjal odlični zgodovinar, prijatelj našega župana S. Kakor po drugih krajih, kamor se je priselilo zadnja desetletja raznih novih priseljencev, katere nekateri imenujejo latince in zraven še drugi vseh raznih barv in plemen. Ti radi tu in tam s svojimi neprijaznimi obnašanji očitajo, da so beli pionirji, ko so te kraje odkrili, kultivirali in jih obdelali, da so, kar so, da so pa te kraje nekako nepošteno prisvojl in vzeli. Da so bile pokrajine v tem novem svetu prave divjine in da "latinci" imajo do njih kaj malo upravičenih zahtev, tega seveda ne povedo. Ampak, kdor zgodovino teh krajev pozna, ta ve, kaj takim, ki ta zdaj po belih pionirjih obdelan ta "novi svet" pozna, jim ta razviti novi svet diši in bi se radi vsedli nanj in uživali nekaj, za kar niso doprinesli nobenih žrtev, ne dela na truda.

Naš župan S. je že parkrat opozoril nekatere stanovalce pe nekaterih krajih, ki so prišli v te kraje zadnja leta in se pritožujejo nad tem in onim, da naj sami najprvo nauče snažiti okrog svojih stanovanj, potem naj zahtevajo isto od drugih. Taki nasveti in nauki takim seveda niso ljubi, ko jim jih kdo podaja, se obračajo proč od njega in zro v drugo stran, kakor

da ne razumejo in ne slišijo tega. Kadar je pa kaj kaj za dobiti, tedaj pa dobro slišijo in razumejo in so pred vratmi javnih podpornih uradov vedno narpani.

Te in take vrste priseljence, ki jih je zadnja leta precej prišlo iz raznih južnih krajev, imenujejo nekateri "nove pionirje", ki se ne prizadevajo, niti ne trudijo, da bi kaj za javnost in splošnost doprinesli, ampak le gledajo, da bi našli take kraje, kjer je kaj za pozeži in dobiti. Tisti, ki tako menijo o takih "novih pionirjih", imajo kar prav. Res je, "vsaka doba ima svoje "pionirje"! Kako bodo ti osrečili naše ZD in svet, bo seveda povedala prihodnost!

— Ko sem to omenjal pred par dnevi mojemu sosedu Franku, me je ta debelo pogledal izpod svojega čela in pripomnil zraven: "Da bodo ti, te vrste "novi pionirji" osrečili našo Ameriko in svet — to bi pa jaz rad vedel, kako in s čim? Dosedanji lastniki in posestniki domov, farm in drugega, so gradili. Vložili so mnogo dela, truda in denarja v vse. Plaćujejo dolga leta visoke davke v okrajne in državne blagajne za šole in vsa vzdrževanja javnih potreb. Mnogi "novi pionirji" današnjih dni pa le stoje pred vratmi in prijavljajo prošnje za javne podpore. To prazni blagajne, katere drugi polnijo z davki."

Tako je sosed Frank izrazil svoje mnenje o tem. Zatem pa dodal k temu še dogodek, ki res kar pristojno k temu in kako sedanjim novim rodovi, zlasti tisti, ki prihajajo iz južnih krajev vseh raznih barv, prepuščajo odgovornosti občinam, okrajem in državi in raznim dobredelnim ustanovam. Omenil je, da je nedolgo tega slišal, ko se je nahajal v trgovini, da sta dva moža se pogovarjala o smrti nekega takega "zavednega novega pionirja" sedanjih novih časov. Takole sta se pogovarjala: "Ej, Dick, čul sem, da je tisti tvoj sosed umrl?"

"Yes, Jim, smrt ga je odnesla. Pred kakima dvema letoma je prišel v ta kraj. Delal pa je menda ves ta čas le kaka dva meseca."

"Od česa je pa živel in se preživljal?" vpraša Jim.

"Za raznimi podporami."

"Je pa li kaj zapustil?" vpraša dalje Jim.

"Drugega ne kakor deset otrok pa nekaj dolga... tako se sliši," je pojasnil Dick.

Taki slučajni so žalostni in lahko po kakih okoliščinah tega ali onega zadenejo. Je pa tudi res, da največ takih slučajev je med takimi, ki ne znajo gospodariti ne skrbeti, kakor bi bilo potreba za prihodnost. Obešajo le vse javnosti, občinam in okrajem skrbi za vzdrževanja. In takih ni malo, več in več od dneva do dneva jih je...

— Kako smo pri nas volili in se obračali v zadnjih volitvah, pa kaj prihodnjič.

Vrhenski Tine

Jože Ornik - 60-letnik

MILWAUKEE, Wis. — Veder, prizadeven, delaven in vedno pripravljen pomagati rojaku in sočloveku — to je JOŽE ORNIK, predsednik slovenskega društva Triglav, ki bo v torek, 12. decembra 1972, slavil v krogu svoje družine, prijazne žene Vere, slokega sina Jožka in v družbi svojih rojakov in prijateljev 60-letnico rojstva in svojega življenja.

V starih farnih bukvah je na eni strani lista zapisano, da se je slavljenec Jože Ornik na dan 12. decembra 1912 rodil v fari Sv. Petra pri Mariboru, na zelenem štajerskem. Potem je njegovo življenje teklo v delu na domačem posestvu, v raznih slovenskih in katoliških društvih. Tako je postal pravi sin Slovenskih goric. Na žalost je tudi njegovemu življenju druga

svetovna vojna prinesla veliko sprememb. Ko so vinogradi in trte postajale okužene s smrdom smodnika, ko so rafali strojnic in tuleča sovražna letala sejala strah in smrt, se je jubilat Jože kot zavedni Slovenec in katoličan umaknil nemškimi okupatorje ter se podal v sivino prihodnosti.

Zbogom Sv. Peter, zbogom slovenske gorice, Maribor in Drava... in danes ob 60-letnici živi srečno s svojo družino v svobodni Ameriki, v Milwaukeeju, skoraj na bregu velikega jezera Michigan. Slavljenec, čeprav zaposlen s težkim delom v tovarni, je še ves živahen, klen, mladosten in delaven. Takega vsi poznamo, zato ga cenimo in spoštujemo.

Prosti čas posveti svoji družini in napredku društva Triglav in društvenega parka. Zamisel in delo svojih rok in s pomočjo rok še nekaterih članov je danes društveni park odlično urejen. Krasi ga društveni dom in kapelica, ki po zaslugi Jožeta izgleda kot šopek cvetja v parku. Da si olajša domotožje po vinorodnih Slovenskih gorah, si je ustvaril v parku mali vinograd, ki ga neguje z vso ljubeznijo.

Človeka cenimo po različnih vrtilnah. Profesorja po znanju in pozabljivosti, pevca po glasil-kah, politika po neizpoljenih obljubah, kmeta po žuljih, našega slavljence Jožeta pa kot poštenega Slovenca in katoličana, pridnega in dobrega moža in očeta ter odkritosrčnega prijatelja. Jubilat Jože tu Orniku k njegovi 60-letnici življenja iskreno čestitam s toplo željo, da bi mu Bog naklonil še mnogo let zdravega življenja v veselje družini in prijateljem.

* LOJZE JAKLIČ — 50-letnik.

— V četrtek, 14. decembra, bo dobrodušni dolenjski rojak, nepoboljšljivi samec Lojze Jaklič areal Abrahamu, ki ga bo sprejel v razred polstoletnikov. Tudi on je moral iti po poti slovenskega emigranta, prvo v Avstrijo in od tam v Argentino. Po zaslugi njegove tete Kristine Kolar, lastnice gostilne na West Allisu, je Lojze prispel v Severno Ameriko, v družbo svojih rojakov in prijateljev. Lojze je še danes po mnogih letih v veliko pomoč in razvedrilo svojji teti v njeni gostilni. Priljubljenemu dolenjskemu fantu Lojzetu Jakliču k njegovi 50-letnici kličemo: Zivijo, in še na mnoga leta!

Ker sem imel tudi jaz ta mesec rojstno slavo, sem sebi čestital s sledečo resnično dogodbico o transformatorjih. Ko sem bil še zaposlen v električni tovarni za transformatorje, je neko jutro prišel k meni poznani inženir Paci ter me z nekim pikrim glasom vprašal: "Loui, kakšne transformatorje poznaš?" Meni to vprašanje ni bilo preveč pri srcu, ker se sploh nisem nikdar zanimal, in zato sem mi ni niti sanjalo o transformatorjih. Toda vseeno sem odgovoril: "Veste, imamo velike in majhne transformatorje." In Paci je bil sprva presenečen, nato očaran nad mojim odgovorom. Vprašal me je ponovno, ali poznate še kakšne druge transformatorje? In če mi odgovorim pravilno, Ti bom povišal plačo za 75 centov na uro. In, jaz kot pravi Kranjec, sem odgovoril korajžno, glasno in razločno: "Ej, pa imamo tudi srednje transformatorje." Seveda sem bil s tem znanjem povišan v razred upokojencev ni v tem razredu sem se naučil, da je transformer priprava za spreminjanje električnega toka iz ene napetosti v drugo! Vsem, ki imamo ta mesec svoje rojstne praznike, moje najboljše želje in pozdravljeni.

L. G.

Obsežni parki

V državi Teksas je okoli 300,000 akrov državnih, javnih parkov.

K. MAY:

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

Vzpet po stopnicah je panter obstal in obrnil glavo v stran, kot da se je domislil nečesa boljšega. Ali so ga omamile krogle —? Morebiti. Kvečjemu za nekaj milimetrov so mu sicer samo prodrle v lobanjo, toda izstreljene so bile komaj na dva tri metre —. Ali pa ga je zabolel sunek v gobec, ki je pri takih živalih najbolj občutljiv. Tudi mogoče.

Skratka, ni pogledal več orjaka, obrnil se je in zagledal drugo žrtev, ki je bila laže dosegljiva.

Na prednjem krovu je stalo petnajstletno dekle. Otrplo od strahu je stezalo roke k mostiču. Bila je hčerka dame, ki jo je rešil Old Firehand. Slonela je nekje ob ograji, ko je ušel panter iz kletke, videla, da je mati v smrtni nevarnosti, in je od strahu obstala ko okamenela. Njena bela obleka je razdražila žival.

Panter je skočil s stopnice, se obrnil in se v mačje gibčnih skokih pognal k dekletu.

Mati je z mostiča opazila grozno nevarnost.

"Moj otrok — moj otrok —!" je viknila in omahnila ter se onesvestila.

Ves krov je kričal in tulil, nobeden pa ni mogel ali si ni upal, da bi pomagal.

Nobeden —?

Pač! Eden je tvegaval nevarnost in sicer tisti, ki bi mu nihče ne bil pripisoval tolikega poguma. Mladi Indijanec, Nintropan homoš, Mali medved.

Kakih deset korakov je bil oddaljen, ko se je panter pognal proti dekletu. V hipu je spoznal nevarnost, oči so se mu pogumno zablistale, pogledal je na desno in na levo, kot bi iskal izhoda iz nevarnega položaja, pa vrgel odoje z ramen in zaklical očetu v jeziku Tonkawa:

"Ostani, plaval bom!"

Pognal se je k dekletu, ga objel krog pasu in se z neverjetno lahkoto dvignil na ograjo. Za hip je obstal in se ozrl. Panter se je okrenil za njim in se pripravil na zadnji skok.

In v trenutku, ko se je zagnal, se je zagnal tudi mladi Indijanec čez ograjo, pa bolj na stran, da bi žival ne skočila trdo ob njem v vodo. Visoko so pljusknili valovi in ga zagrnili z dekletom vred. In koj za njim je izginit v valovih tudi panter. "Stop — stoj — na mestu —!" je zapovedal kapitan.

Parnik je zavozil počasneje in obstal. Kolesa so se sukala v nasprotno smer, da tok ni odnesel ladje.

Nevarnost je bila mimo, potniki so prilezli iz kabin, izza sodov in zabojev ter gledali čez ograjo v reko. Tudi dekletov oče je prihitel in vpil v šunder:

"Tisoč dolarjev tistemu, ki mi reši otroka —! Dva tisoč — tri tisoč — pet tisoč —!"

Nihče ga ni slišal. Vseh pozornost je bila obrnjena na reko.

Tam je plaval črni panter in se oziral po plenu. Pa zaman. Ne Indijanca ne dekleta ni bilo videti.

Tudi oče se je z grozo v obrazu koprnce sklanjal čez ograjo.

"Utonila sta —! V kolesje ju je zanesla voda —!"

Lase si je pulil v obupu.

Pa je z druge strani krova z močnim glasom zaklical Veliki medved.

"Nista utonila! Mali medved je pameten! Splaval je pod ladjo, da ga panter ne vidi. Tule spodaj je!"

Kazal je čez desni bok.

Vse je pohitelo na tisto stran in kapitan je zaklical:

"Spustite vrvi v vodo!"

Miklavževi spomini

(Nadaljevanje)

Gospod doktor, Vi pa ostanite v hiši, da se Miklavž vrne in bode naš gost. Bom spodaj v kuhinji naročil Micki — dekanova sestra — naj še malo vode prilije in nam pripravi kaj boljše in naj bo za spremembo večerja bolj pozna. Potem bomo pa tudi Vas kako spravili domov, da se še bolj ne prehladite." Ker je že zvonilo Ave Marijo, smo skupno zmolili angelško češčenje in se razšli. Pohitel sem z večernim brevirjem, vmes gledal na otomano, kjer je sedaj mene čakala škofovska palica in mitra, mašna obleka, rokavice, lasulja z brado in brki. Zunaj je dež prenehal in megla je legala na strehe in se spuščala med hiše. Res je bil naporen dan in najbolj važno še čaka. Na vse sodelujoče sem se zanesel, da se bodo držali navodil, sedaj je vse odvisno od mene.

Vadil sem se govoriti z novcem v ustih in tako spremeniti glas, da me ne bi prepoznali, to je bilo glavno, ostalo me ni skrbelo. Segel sem po talarju, da se oblečem, ko kolega vstopi ves nasmejan s flaško pod pazduho in s kosi sveže pečene kruha na krožniku: "V kuhinji še nič ne slutijo, kaj imamo v načrtu; le Micka sitnari, "zakaj bo večerja tako pozno," se krega. Malo se podpriva, potem boš pa Miklavž kot naš farni patron sv. Štefan papež v oltarju. Na Ludvika se kar zanesi, ima vse spobno v zapovrstnem redu in bo pred obiskom k družini vselej Ti že povedal hišne razmere." Ker tudi jaz sem bil še kar novinec v fari. Kmalu sem bil opravljen in našminkan, z lasuljo in brado in brki, kar podoben svetcu, kateremu v spomin je bil namenjen večer. V radovednosti in kljub zobobolu je bilo nemalo pritaženega smeha, da ja ne bi vzbudili pozornosti spodaj v farovski družini v kuhinji. Nekaj po sedmih se je skozi meglo posvetilo, avto se je počasi in tiho bližal župnišču in že je Ludvik nasmejan potrkal na vrata ter ob vstopu debelo gledal: Miklavž v vsem ornatu je stal pred njim, ob peči pa je sedel doktor z robcem na ustih.

Kolega mu je na kratko razložil položaj ter mu zabičal, naj se obnaša, kot da je v spremstvu Miklavža Zdravka. Dekan je stopil v kuhinjo, da je zamotil družino — hlapec in dve dekli s kuharico, že starejšo Micko, farovško posestvo je bilo obširno — kolega naju je spremil po stopnicah skozi temno vežo, kaplanske sobe so bile namenoma razsvetljene in molče sva se rinila v avto. Miklavž se je stisnil med angela, katera sta vzel v varstvo kapo in palico, Ludvik pa se je le pri vratih pritislil ob parkelj in že smo v megli počasi vozili čez most nad

Bistrico proti Mlaki, kjer se je miklavževanje začelo pri Petkovih. Razmere pri hiši in v družini mi je Ludvik dobro razložil.

Zapeljali smo na dvorišče, gospodar je že čakal. Ludvik je ostal kot varuh pri avtu, šofer v dolgem kožuhi si je kot parkelj nadel še masko kozla z rogovi, drugi kot Lucifer z rožički na glavi, Miklavž si je nadel kapo in vzel palico, angela sta si popravila halji in lase — vstopili smo v vežo, kjer so čakali darovi za otroke, pripravljene na mizi. Parkelj je zarožljaj z verigo, Lucifer je zaživžgal, drobni zvonček je zacingljal — vstopili smo v sobo. "Mir in blagoslov tej hiši!" je opiraje se na palico ter z desnico v znamenju križa počasi govoril Miklavž — "in vsem, ki v njej prebivajo" sta nadaljevala angela. Sveta resnoba je prevzela vse. Ob mizi je stala mama Nežka z drobnopunčko v naročju, ob nasprotni strani je sosedja Skrabčeva mama Francka držala v rokah fantka s prstom v ustih, v bogkovem kotu je pod križem gorela in plapolala rdeča lučka, na lepo pregmjeni mizi sta ležala lista "Domoljub" in "Kmetovalec", pred mizo sta pa stala in v strahu trepetala s sklenjenimi rokami domači Janezek in sosedova punčka. Po par posrečenih odgovorih je svetec pobozal otročke in jim dal darove, gospodarju pa je naročil, naj tudi v Avstriji, kamor je namenjen po praznikih kot "zdomar" z rešeti in suho robo, ne pozabi, da je Slovenec in naj bo tudi tam zaveden katoličan. Francka mu je segel v roko ter mu nekaj stisnil za stroške večera, se zahvalil za obisk in z zahvalo za lepi sprejem smo odšli.

Ko smo se zopet stisnili v avto in vozili k naslednji hiši, je Ludvik radoveden vprašal: "No, doktor, kako je bilo?" — "Prav lepo, vse je šlo v redu in krst smo prestali," je pritaženo govoril Miklavž. Lucifer se pa šepetaje nagne k Ludviku: "Saj ta ni on, to je nekdo drugi, le kdo je?" Ludvik je pa hitro pričel z opisom družine, katera je mena da že čakala za naslednji obisk. V gosti megli smo vozili nazaj proti mostu, kjer smo srečali trškega Miklavža s spremstvom, nič podobnemu našemu, obdane od gruče fantalinov in nekaj odraslih ter je vse kazalo, da so v prepiru. Razmaknili so se in strmeli v avto s šoferjem v kožuhi in z nenavadnimi obrazi.

Redke svetilke po trgu so medlo svetile na cesto, ko smo obiskovali še nadaljne redke hiše in še dalje proti kolodvoru ter nazaj grede za meščansko šolo in Sokolskim domom ter proti Gorenji vasi, kjer smo se ustavili pred vilo stavbenika Lojzeta Hrena. Dogovorjeni obisk je lepo potekal, le parkeljna sta imela precej opraviti, da sta prisila nabruto in brhko hišno,

da je pravilno našela vseh sedem sv. zakramentov. Le prvi "sveti krst" in zadnji "sveti zakon" sta ji bila sveta, ostalih pet je pa kar zbrbrala, kar Miklavžu ni bilo všeč. Ker je pri ponovitvi namenoma storila isto, je namignil parkeljnomu in sta jo vklečila in močno stisnila za roke, da je, čeprav nerada, končno lepo in pravilno odgovorila, vsi zakramenti so ji bili sveti poleg svetega zakona, na katerega je menda komaj čakala. Dqbila je malo darilo in je svetcu špotljivo poljubila roko.

Zopet smo zavozili v meglo, obrnili ter ob bivšem grajskem vrtu zavili ter se ustavili med Burgarjevo in Petkovo hišo; obisk je bil kot zadnji namenjen "Postbirtovim". Kot smo tiho in že kar brez luči privozili, smo se tudi tiho že razvrstili za končni nastop. V hiši za zastrtimi okni sta pri mizi fantiča — edina v družini nista za obisk nič vedela — sedela pri knjigah in šolski nalogi. Gospodar Postbirt in tiha mama sta na eni strani tople peči ružila, robkala koruzo, na drugi strani pa je že bližje vrat sedela kar obilna, pa majhna Bobkova Marjanca, že vsa osivela, pa silno zgovorna. Za njo sta prišli povasovat tudi sosedji Burgarjeva mati in drobna teta, katerima se je pridružil Vinko, brat Ludvikov; ta večer sta bolj zgodaj zaprla klemu, parsko delavnico in dala vajencema prosto.

Bili so v živahnem pogovoru, ko je menaden živžg pod oknom sprožil rožljanje verige v veži, butnilo je ob sobna vrata, da so se na stečaj odprla in v sobo se je privabil v kožuhi kozel z rogovi, Lucifer ga je preskočil in ga z bičem mahnil po zadnji, zvonček je zapel in angela z Miklavžem so vstopili. Marjanca in fantiča so bili vidno iznenadeni. "Mir Vam bodi, dragi moji," je nagovoril svetec in angela sta nadaljevala: "In Bog z Vami vsemi." Po uvodnih besedah je Miklavž stavlil fantoma nekaj vprašanj in zadovoljen z odgovori jima je podaril darila. Vsakemu navzočih je dal prijazno besedo in se končno obrnil do Marjanca: "Kako je pa Vaše ime?" — "Bobkova Marjanca sem in Marija Bobek se pišem." Miklavž se nasloni ob palico, jo prime za ramo: "Paa ja niste Vi tista nesrečnica, katera je na sam Veliki petek v cerkvi Boga polomila!" — "O, sveta nebesa in sam križ božji!" je javkala: "Gospod Miklavž, lepo Vas prosim, dopovejte vendar ljubemu Bogu, da mi je še danes žal za tisto nerodnost in tudi Vi mi jo odpustite." — "Res ni bila Vaša krivda in zato Vam je vse odpuščeno in za naprej po pozableno. Tole darilo naj Vam bo dokaz, da Vas z Bogom vred mi vsi imamo radi." Dal ji je lepo zaviti škrnicej s sladkorjem in kavo, da se je reva solzna zahvaljevala in svetcu poljubljala roke. Vedoč, da nimata v pošte-

Male Help wanted

HELP WANTED
Flat die forge helpers.
Experienced only.

Apply at:
SMITH-ARMSTRONG FORGE,
INC.
1209 Marquette Avenue
(237)

Delo na strojih "Drill Press"
Tovarniška izkušnja
priporočljiva
RISHER IN KOMPANIJA
27011 Tungsten cesti v Euclidu
Kličite 732-8351
(236)

Custodian
Waterloo area apartment
building; husband and wife, can
be retired. No children or pets.
486-2030
(235)

HELP WANTED
MEN
Moldmakers and machinist
All-around experience in plastic
molds. All benefits. Apply at
2141 St. Clair Ave.
TURBO-MOLD INC.
(236)

HELP WANTED
HIGH SCHOOL BOYS
(at least 16 yrs. old)
Part time work after school
doing clean-up work in neigh-
borhood industrial plant. Should
be available for work from 3:30
to 7 p.m. daily.
361-6264
(236)

Help wanted — female
Sewing Operators
Morrow and Singer — piece
work rates.
Call 881-5459
(238)

Ženska dobi delo
Iščamo žensko za lahno hišno
delo, v torek, sredo in četrtek.
Zelimo da bi imela svoj prevoz.
Dobra plača. Mora razumeti an-
glesko. V Gates Mills okolici.
Kličite 423-4777
(236)

Secretary
General office, good on tele-
phone, typing, billing. 6560
Juniata Ave., north of St. Clair
Ave., off Addison Rd.—431-2505
(238)

FOR RENT
Newly decorated 5 rooms and
bath, down. East 171st St. and
Lake Shore Blvd. Garage.
Adults only
Call 481-0223 after 5 p.m.
(237)

V najem
Oddamo 4 sobe in kopalnico,
plinsko ogrevanje, zgoraj na
6013 Bonna Ave. Vprašajte za-
daj, zgoraj, na 6011 Bonna Ave.
ali kličite 881-7122.
(237)

POZOR
Izdelujem kuhinjske omare po
naročilu; kompletne kuhinje z
umivalnikom od \$250 naprej.
Prenovimo stare kuhinje in
opremljamo z novo v enem
dnevnu. Kličite sedaj na 241-
6578 ali zvečer 451-9841.
(237)

NAPRODAJ
Dvo-družinska hiša, 5-6 ve-
like sobe, dobri dohodek, garaža
za 3 avte. V lepem kraju blizu
Grovewood-a.
PERME REALTY
731-4300
(235)

For rent
Waterloo area, 1 or 2 bed-
room apts. \$125 and up. Will
furnish. No children or pets.
486-0050
(235)

MED NAPRODAJ
Dober med naprodaj. Pripe-
ljemo na dom vsak čas, podnevi
ali ponoči. KE 1-1549.
FRANK BOZIC
19075 Meredith Ave.
Euclid, Ohio 44119
(236)

Room for rent
Room and garage for honest
and respectable man. Call after
4 p.m. KE 1-3944.
(235)

V NAJEM
4-sobno stanovanje se odda blizu
cerkve Marije Vnebovzete.
Kličite 681-3729
(235)

NAPRODAJ
"Ranch" hiša, ima 3 spalnice, v
okolici E. 185 St.
Kličite 531-7147
(237)

V NAJEM
Čisto 1-sobno stanovanje se od-
da moškemu srednje starosti ali
starejšemu. V tihi okolici Col-
linwooda. Kličite na naš urad
431-0628
(237)

NAPRODAJ
Kompletna oprema za popravlil
čevljev in nekaj zaloge.
Kličite 531-7147
(237)

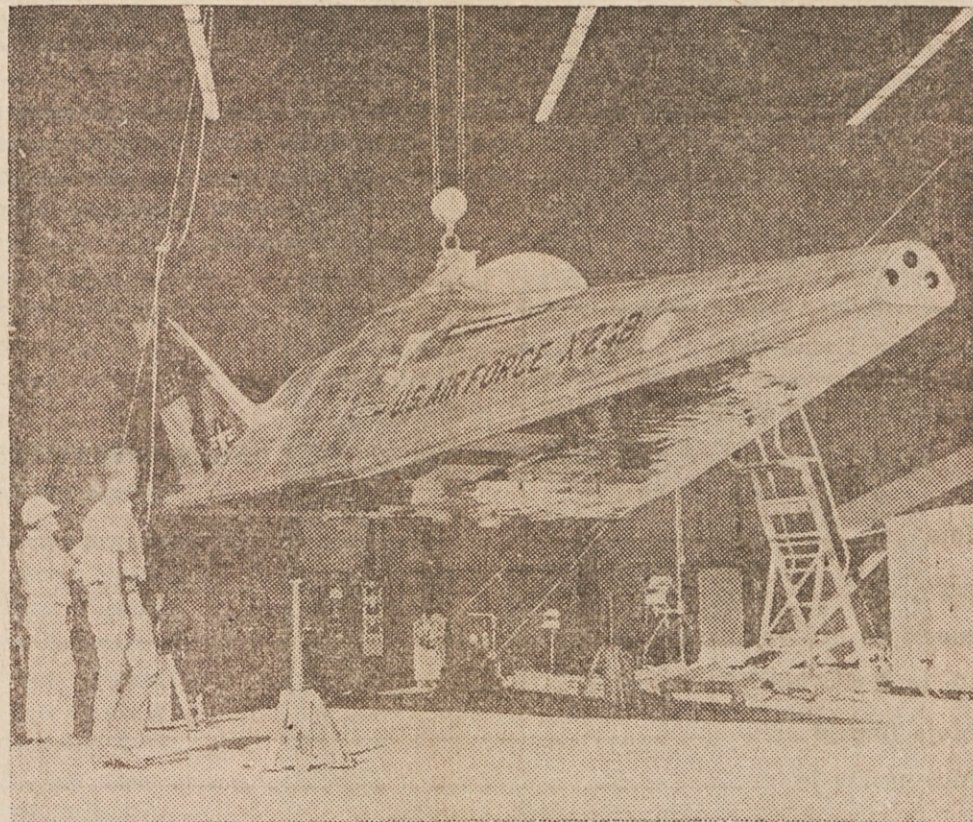
Hiša naprodaj
Zidan duplex, 3 spalnice in
rekreativna soba vsako; blizu
cerkve Naše Gospe na Neff Rd.
GEO. KNAUS REAL ESTATE
819 E. 185 St. 481-9300
(236)

NAPRODAJ
Aluminjasto božično drevo
Velikost — 6'
\$5
Kličite 481-8584

V NAJEM
4-sobno stanovanje na tretjem
nadstropju se odda samo odras-
lim brez živali. Opremljeno ali
ne. Kličite 481-3924.
(237)

V NAJEM
3-sobno stanovanje z garažo, v
bližini E. 185 St. Zahtevamo
priporočilo. Kličite 391-6312

NAPRODAJ
Eno-družinska hiša blizu E. 55
St. in St. Clair. Dobri dohodek,
odlično za veliko družino, 2 ko-
palnici, 5 spalnic, zaprti porč, 3
garaže. Da se uredi zapuščina.
Vzamemo ponudbo.
Kličite John Lorenz
MAINLINE REALTY
431-8182 zvečer: 221-9381
(1,4,6,8 dec.)

RAKETNO LETALO — NASA je zgradila novo raketno letalo X-24B, ki ga bodo spomladi preskusili. V zrak ga bo dvignilo strateško letalo B-52, nato pa se bo z raketnim motorjem pognalo v večjo višino hitreje kot dosedanje vrste teh "dvigajočih se teles".

MALI OGLASI

FOR RENT
Newly decorated 5 rooms and
bath, down. East 171st St. and
Lake Shore Blvd. Garage.
Adults only
Call 481-0223 after 5 p.m.
(237)

V najem
Oddamo 4 sobe in kopalnico,
plinsko ogrevanje, zgoraj na
6013 Bonna Ave. Vprašajte za-
daj, zgoraj, na 6011 Bonna Ave.
ali kličite 881-7122.
(237)

POZOR
Izdelujem kuhinjske omare po
naročilu; kompletne kuhinje z
umivalnikom od \$250 naprej.
Prenovimo stare kuhinje in
opremljamo z novo v enem
dnevnu. Kličite sedaj na 241-
6578 ali zvečer 451-9841.
(237)

NAPRODAJ
Dvo-družinska hiša, 5-6 ve-
like sobe, dobri dohodek, garaža
za 3 avte. V lepem kraju blizu
Grovewood-a.
PERME REALTY
731-4300
(235)

For rent
Waterloo area, 1 or 2 bed-
room apts. \$125 and up. Will
furnish. No children or pets.
486-0050
(235)

MED NAPRODAJ
Dober med naprodaj. Pripe-
ljemo na dom vsak čas, podnevi
ali ponoči. KE 1-1549.
FRANK BOZIC
19075 Meredith Ave.
Euclid, Ohio 44119
(236)

Room for rent
Room and garage for honest
and respectable man. Call after
4 p.m. KE 1-3944.
(235)

V NAJEM
4-sobno stanovanje se odda blizu
cerkve Marije Vnebovzete.
Kličite 681-3729
(235)

NAPRODAJ
"Ranch" hiša, ima 3 spalnice, v
okolici E. 185 St.
Kličite 531-7147
(237)

V NAJEM
Čisto 1-sobno stanovanje se od-
da moškemu srednje starosti ali
starejšemu. V tihi okolici Col-
linwooda. Kličite na naš urad
431-0628
(237)

NAPRODAJ
Kompletna oprema za popravlil
čevljev in nekaj zaloge.
Kličite 531-7147
(237)

Hiša naprodaj
Zidan duplex, 3 spalnice in
rekreativna soba vsako; blizu
cerkve Naše Gospe na Neff Rd.
GEO. KNAUS REAL ESTATE
819 E. 185 St. 481-9300
(236)

NAPRODAJ
Aluminjasto božično drevo
Velikost — 6'
\$5
Kličite 481-8584

V NAJEM
4-sobno stanovanje na tretjem
nadstropju se odda samo odras-
lim brez živali. Opremljeno ali
ne. Kličite 481-3924.
(237)

V NAJEM
3-sobno stanovanje z garažo, v
bližini E. 185 St. Zahtevamo
priporočilo. Kličite 391-6312

NAPRODAJ
Eno-družinska hiša blizu E. 55
St. in St. Clair. Dobri dohodek,
odlično za veliko družino, 2 ko-
palnici, 5 spalnic, zaprti porč, 3
garaže. Da se uredi zapuščina.
Vzamemo ponudbo.
Kličite John Lorenz
MAINLINE REALTY
431-8182 zvečer: 221-9381
(1,4,6,8 dec.)

Boleslav Prus:

STRAŽA

"Ste že pozabili?... Saj ste mi vendar od Božiča dolžni sedem goldinarjev."

"Ste slišali!..." se je razvel. Ovčar. "Naj povedo ljudje iz cele vasi, da mi nikdar nič ne posodite, kedar pa pijem, moram plačati takoj."

"To je res," je odvrnil krčmar. "Toda o Božiču, ko si se Matija, napil, si me tako stiskal in poljuboval, da sem ti moral dati na upanje vodke in piva in ruma in še prest."

"Ali imaš priče?" je kriknil z ostrim glasom Matija. "Kajti jaz ti povem, žid, da me hočeš ogoljufati."

Krčmar je trenutek pomislil. "Prič," je rekel, "res nimam in zato te do sedaj nisem prijel za denar. Toda če mi prisežes tu, v obraz, pred ljudmi, da me nisi tedaj poljuboval in prosil na upanje, ti podarim svojih sedem goldinarjev. Grdo je pa,"

je dodal krčmar in pljunil, "da bi hlapec pri takem poštonem gospodarju goljufoval uboge žide!... Jaz vam jih, Ovčar, darujem, toda odslej ne stopite nikdar v mojo krčmo, kajti jaz se moram sramovati za vas."

Hlapec je postal neodločen. Morda je pa on res dolžan sedem goldinarjev?...

"No," je rekel, "ko tako govorite, vam jih dam. Samo bojte se, da vas Bog ne kaznuje za mojo škodo."

V duši je pa dvomil, če bi hotel Bog radi takega bedaka kakor je on, kaznovati tako veliko osebo kakor je krčmar.

Ze je hotel užaljen oditi, ko je vstopilo v krčmo nekaj galiških koscev. Vsedli so se k mizi in se začeli razgovarjati o tem, da se bo pri zidanju železne ceste veliko zaslužilo.

Matija je stopil bližje in videč, da so, kakor on sam, raztrgani, se je oglasil:

"Ali je res, da bi bile kje na svetu železne ceste? Saj bi vendar za tako stvar ne zadostovalo železo iz vseh prodajal. Niti vlada ne bi imela toliko..."

Kosci so se mu smejali. Toda največji izmed njih, ki se je odlikoval z vojaško čepico in zelo vzbočenim sapnikom, je rekel:

"Kaj se je treba smejati, da tak preprost človek ne ve, kaj je železna cesta? Vsedl se, bratec, k meni, jaz ti vse, kakor je treba, povem, toda plačaj mi

steklenico vodke."

Predno se je Matija odločil, je bila vodka že na mizi. Podal jo je krčmar, rekoč:

"Zakaj naj bi on ne dal za vodko?" On bo že plačal!... To je dober fant..."

Kaj se je zgodilo pozneje, Ovčar ne pomni. Nekdo mu je pripovedoval, kako hitro vozi luftmašna, nekdo drugi je pa kričal, da mora kupiti čevlje, pa ne zapiti denarja. Pozneje ga je še nekdo drugi prijel za roke in noge in ga iz krčme nesel v hlev. Toda kdo? Ovčar ni vedel. Eno je bilo gotovo, da se je vrnil pozno domov, brez groša v žepu.

Gospodinja ga ni hotela pogledati, Polž je pa kimal z glavou in govoril:

"Oj, ti, ti!... Nikoli nič ne prisluziš, kajti vrag sedi v tebi in te vleče v slabo družščino."

Na ta način si Ovčar ni kupil novih čevljev; namestu tega je pa nekaj tednov pozneje pridobil nekaj, o čemer se mu ni nikdar niti sanjalo.

Bilo je deževnega septembrskega večera. Čimbolj je ugašal dan, tembolj se je pokrivalo nebo z novimi vrstami oblakov, vedno nižje segajočimi, vedno bolj raztrganimi in temnejšimi.

Gozdovi, hribje, vas, celo ploviti pri hiši so se stopnjema razlivali v siv, vlažen pajčolan, iz katerega je pršil dež, gost in droban, tako droban, da je vse pronicaval. Bilo ga je polno v zemlji, ki se je zmečala kakor prekvašeno testo; polno na cesti, kjer je tekkel v umazanožol-tih potečih; polno na dvorišču, kjer je tvoril temne kaluže. Napojile so se z njim strehe in stene bajt, dlaka živali, obleka, da, celo duše ljudi.

V Polževi bajti se je pripravljala večerja; vendar ni bil nihče dobre volje. Gospodar je zeval, gospodinja je bila jezna, fanta zaspana in celo Lenka se je kretala danes bolj zaspano nego navadno. Gledali so na ognjišče, kjer se je počasi kuhlal krompir, pogledali časih proti vratom, skozi katera je moral vstopiti Ovčar, včasih proti oknu, za katerim se je slišalo pljuskanje kapelj dežja, ki so padale iz oblakov, visokih, nižjih in najnižjih, z vseh poslopj, z vseh venečih listov, s strehe, s sten in s šip. Včasih so se ti med

seboj vrsteči se glasovi zlili v enega samega in tedaj se je zdelo, da nekdo gre.

V tem so zaškripala vrata v vežo. "Matija," je zamrmral gospo-

dar. Toda Matija ni vstopil. Namestu tega se je slišal šelest roke, plazeče se po steni, kakor bi nekdo ne mogel najti izbe.

"Kaj si oslepel?" je rekla gos-

podinja in z nestrpno kretnjo odprla.

V veži je nekaj stalo, toda ne Matija; nekaj nevisokega, nerodnega, zavitega v premočeno rjuho. Gospodinja je stopila za

korak nazaj, v tem je pa padel v vežo blesk ognja in v gornji odprtini rjuhe se je pokazal človeški obraz, bakrene barve, s kratkim nepravilnim nosom in škilečimi očmi, ki so se komaj opazile pod nabrekli trepalnicami.

"Hvaljen bodi..." se je oglašil izpod rjuhe hripav glas.

"Si ti, Zofka?" je vprašala za-

čudeno gospodinja. "Da."

"Stopi naprej, ker uhaja mraz v izbo."

Čudna oseba je vstopila, toda ustavila se je molče na pragu. Sedaj se je lahko opazilo, da ima na roki otroka, bledejšega od kosti, s posineli ustnicami; izpod rjuhe je molela ročica, tenka kakor šiba.

ljube crke

Od ljubitelja piva do ljubitelja piva

THE STROH BREWERY COMPANY, DETROIT, MICHIGAN 48226

LAST MONTH IN HISTORY

<p>NOV. 21 Richard Speck was sentenced to serve 400 to 1,200 years in prison for the 1966 murders of 8 nurses in Chicago.</p>	<p>NOV. 2 United States makes record-size deal with U.S.S.R. to buy \$45.6 billion worth of Siberian natural gas.</p>
<p>NOV. 7 President Nixon takes 49 states in winning presidential election.</p>	<p>NOV. 5 Train dining car catches fire in 8-mile tunnel 210 miles west of Tokyo, 29 killed outright.</p>
<p>NOV. 16 Two young black men were killed during a day of violence at Southern University, Baton Rouge, La.</p>	<p>NOV. 19 West Germans gave Chancellor Willy Brandt's Social Democratic party a 45.9 per cent vote. High mark since 1949.</p>
<p>NOV. 7 Freighter hit a crowded drawbridge in Brunswick, Ga., dropping several cars 50 feet into the water below. 10 persons die.</p>	<p>NOV. 12 Three gunmen commandeered a Southern Airways jet and hoppedscotched the plane to 8 cities. Plane ended up in Havana.</p>
<p>NOV. 8 Argentine metallurgy industrialist kidnaped, \$500,000 ransom demanded.</p>	<p>NOV. 17 Former dictator Juan Peron returned to Argentina for first time since being exiled in 1955.</p>
<p>NOV. 14 Dow Jones industrial average closed above 1000 for the first time in its 88-year history.</p>	<p>NOV. 2 Coal mine explosion 300 miles west of Bucharest, Romania, kills 36.</p>

Lepo božično darilo!

Ali imate sorodnika, prijatelja ali znanca, ki ne dobiva še Ameriške Domovine? Dajte, osrečite ga za Božič in mu naročite Ameriško Domovino. Boste videli, da mu boste zelo ustregli.

Ako to storite, bomo novemu naročniku poslali lepo božično karto obenem z božično številko ter ga obvestili, da mu Vi poklanjate naročnino kot Vaše božično darilo. Izrežite spodnji kupon in priložite naročnino obenem z natančnim naslovom novega naročnika.

KUPON

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje božično darilo na sledeči naslov:

Ime

cesta

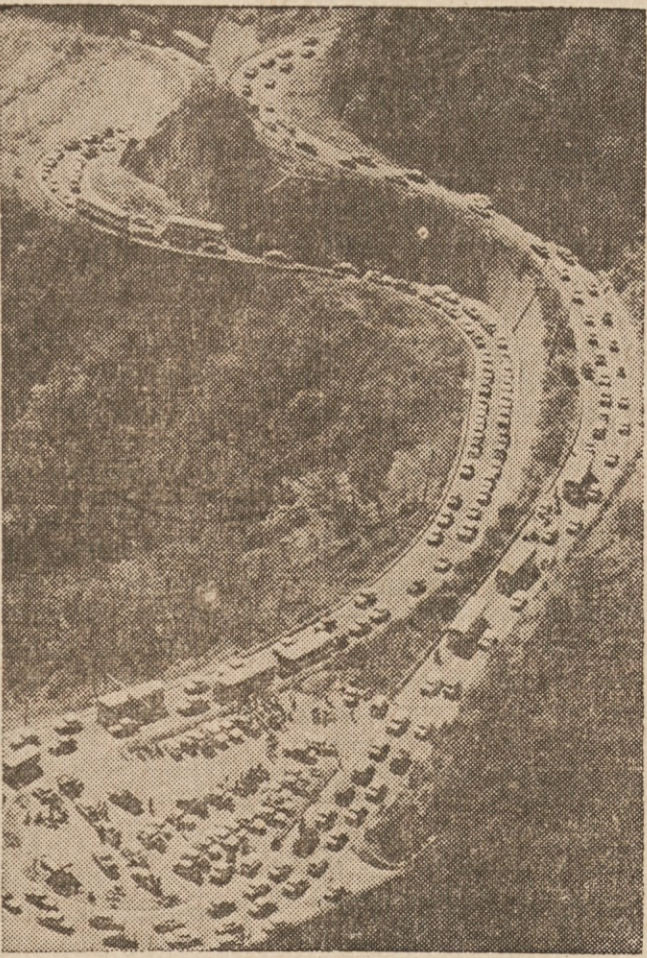
mesto in država

Za to darilo pošiljam znesek \$

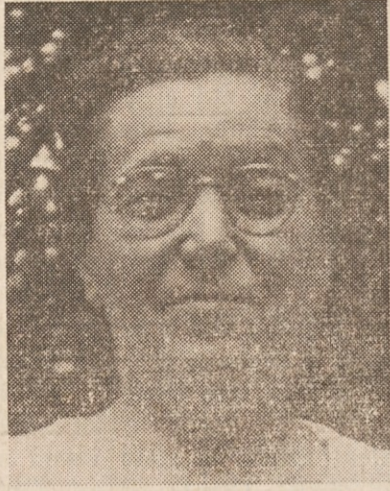
Moja ime je

Moj naslov je

mesto in država

PROMET JE OBTIČAL — Avtomobili in avtobusi v Nikko na Japonskem so obtičali na serpentinah ceste, ki vodi na prireditveni prostor na Dan zdravja in športa. Za naše oko komaj kaj posebnega, če ne vpoštevamo cestnih serpentin, saj smo dolgih avtomobilskih kolon, ki nenanadno obstanejo, v Ameriki vajeni.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI MOJE PREDRAGE SOPROGE IN NASE MATERE IN STARE MATERE

Rozalije Ryavec

roj. PLESNICAR

14. September 1892

pri Voglarjih v Slgoveniji

ki je nas je zapustila 4. decembra 1971

Mi se spominjamo na tvoje pesmi in na tvojo ljubezen, ki si nam jo izkazala v različnih načinov proti nam vsem. Molimo za mir katerega si ti tako zelela in za katerega si ti večno upala. Posebno molimo za mir v tem nepopolnem svetu in bomo skušali doseči tvoj čin z pomočjo Boga.

LOUIS — soprog

ERNEST, LOUIS, ALBERT in KARL — sinovi

vnuki in vnukinje ter ostali sorodniki

Santa Monica, Calif., 6. decembra 1972.

VOŠČITE PRAZNIKE

v božični številki Ameriške Domovine dne 18. decembra 1972!

Vaše čestitke, objavljene v našem listu, bodo dosegle številno slovensko izseljeniško družino po vsem svetu, tudi nekdanje prijatelje in znance.

Kličite 431-0628 ali pridite v urad.

Naznanilo društvenim tajnikom

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$15.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$15.00 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotove tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA VAM TISKA K RASNA POROČNA VABILA PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

5117 St. Clair Avenue

431-0628